

явили са бихъ и стихии, и всякакви тифове!.... А графата на господарственниятъ расходъ отъ година на година все растялъ и растялъ би. На, на Кавказъ, знаете ли, венчикътъ тѣ, тѣзи чиновници, гладни. И плодаци. У тѣхъ семейството не е споредъ кесията. Съ дѣца ги Господь благославя, и, венчко това са нехранва на казйонни харчове. А пъкъ азъ съмъ вече покоренъ слуга, азъ нѣма да позволя да грабятъ солдатинътъ.... Това при мене нѣма да бжде.

— И при новитъ порядъци ще да намѣрятъ средство да крадатъ.

— Ще видимъ.... Азъ нѣма да са церемоня. Безпощадно ще починъ да разстрѣлвамъ за това. Тукъ добрината е по лоша отъ жестокостта. Ако ще да си добръ къмъ тѣзи бащи на семействата, войската ти отъ тифъ ще да измрѣ и десетини милиони народни пари безъ разбранщина ще хвъркнатъ.... А това, знаете ли, е просто: днеска осѣдилъ въ военниятъ сѣдъ, а утрѣ разстрѣлилъ... това на другитѣ не понася!....

XXXV.

Ахалъ-Текинската експедиция на М. Д. Скобелева е на всички извѣстна. Тукъ вече това никой не може да го измисли, той я направи безъ корреспонденти и неговитѣ приятели немогътъ да са отпавятъ на това, че подвигитѣ на младиятъ генералъ бѣхъ прѣувеличени отъ тѣзи ужъ подкупени хора. Всичкото време въ Петербургъ и Москва са распространявахъ за него и за сѣдбата на отрядътъ му най прѣувеличенитѣ слухове, така щото щурмътъ на текинската крѣпостъ и завоеванието на самиятъ оазисъ бѣхъ за всичкитѣ пълна неожиданность.... Този който нека по-отблизо да са запознае съ този периодъ на Скобелевата дѣятелность може да са обърни къмъ книгата на единъ отъ най ближнитѣ му сътрудници и лични приятели А. Н. Маслова „Завоеваніе Ахалъ-Теке“. Тя е прѣвѣсходенъ дневникъ на участника на експедицията, въ живи и талантливи очерки рисува и стратегическитѣ планове на Скобелева и неговий личенъ животъ и прѣбиваннето на отрядътъ въ златнитѣ пясаци на прикаспийската пустиня. Серпозната книга, по това са чете съ интересътъ на романъ